

women's aid

until women & children are safe

www.womensaid.org.uk

Wprowadzenie

Jeśli jesteś kobietą, która doświadcza przemocy domowej i mieszkasz w UK, ten, poradnik "The Survivor's Handbook" jest dla ciebie.

Wiele kobiet, ze wszystkich grup etnicznych i środowisk, doświadczają przemocy domowej każdego dnia. Jeśli i ty jesteś w takiej sytuacji, nie jest to twoją winą i nie powinnaś siebie obwiniać.

Ten Poradnik jest pomocą praktyczną, składającą się z krótkich działów, w których opisane są najważniejsze zagadnienia dotyczące ciebie i twoich dzieci. Znajdziesz tam numery telefonów do organizacji, z którymi możesz się skontaktować, miejsca, do których możesz pójść oraz porady, jak zwiększyć bezpieczeństwo twoje i dzieci.

Ten Przewodnik jest przede wszystkim skierowany do kobiet, z następujących powodów:

- W większości przypadków to mężczyźni dopuszczają się przemocy domowej, a kobiety są jej odbiorcami.
- Informacje i wsparcie, jakie proponuje Women's Aid, głównie skierowane są do kobiet i dzieci.

Jeżeli jednak jesteś mężczyzną, doświadczającym przemocy domowej, większość tych informacji będzie się dotyczyć również ciebie.

Women's Aid chciałby podziękować firmie The Body Shop, która wspierała myślnie dostarczyła funduszy potrzebnych do stworzenia tego poradnika.

OSTRZEŻENIE: Jeśli martwisz się, że ktoś może dowiedzieć się, iż odwiedziłaś tę stronę internetową – przeczytaj poniższe informacje.

Jak prześladowca może dowiedzieć się o tym, co robiłaś w Internecie?

Poświęć kilka minut na przeczytanie poniższych ostrzeżeń i poczyń kroki, które zwiększą twoje bezpieczeństwo, gdy odwiedzasz tą stronę internetową.

Zasadniczo, przeglądarka internetowa zapisuje niektóre informacje, w miarę jak odwiedzasz różne strony internetowe. Obejmuje to obrazki ze stron, które odwiedzasz, informacji wpisane w wyszukiwarkach oraz historię ujawniającą ścieżkę stron które odwiedziłaś. Proszę

podążaj za instrukcjami przedstawionymi poniżej, aby zminimalizować szanse, że ktoś dowie się, iż odwiedziłaś tę stronę.

Jeśli wiesz, jakiej przeglądarki używasz, to przejdź do kolejnych instrukcji poniżej. Jeśli nie wiesz, jakiej przeglądarki używasz, naciśnij na przycisk Pomoc (Help), znajdującym się na pasku zadań w górnej części okna przeglądarki. Rozwinie się pasek menu, ostatnia opcja powie: About Internet Explorer, About Mozilla Firefox lub czymś podobnym. Ta opcja powie ci, jakiej przeglądarki używasz – następnie przejdź do kolejnych instrukcji poniżej.

Internet Explorer:

Naciśnij na menu **Narzędzia (Tools)** i wybierz **Opcje Internetowe (Internet Options)**. Na zakładce Główne (**General**), poniżej **Tymczasowe Pliki Internetowe (Temporary Internet Files)**, naciśnij **Skasuj Cookies (Delete Cookies)** i potwierdź **OK**. Naciśnij **Skasuj Pliki (Delete Files)**, zaznacz okienka o nazwach **Usuń wszystkie zasoby offline (Delete all offline content)** i potwierdź **OK**. Pod przyciskiem **Historia (History)**, naciśnij **Wyczyść Historię (Clear History)** i potwierdź **OK**. Teraz, przejdź do następnej zakładki – naciśnij na zakładkę **Treść**, wybierz opcję **AutoComplete** i na końcu naciśnij **Clear Forms**.

Firefox/Netscape:

Naciśnij **Narzędzia (Tools)** i potem **Opcje (Options)**, następnie naciśnij **Prywatne (Privacy)**. Naciśnij na przycisk **Wyczyść (Clear)** znajdującego się obok przycisków **Cache** i **Saved Form Information**.

Opera:

Naciśnij **Narzędzia (Tools)** i potem **Preferencje (Preferences)**. Naciśnij na zakładkę **Zaawansowane (Advanced)** i potem przycisk **Historia (History)** część po lewej stronie. Naciśnij na przycisk **Wyczyść (Clear)** i przycisk **Opróżnij Teraz (Empty Now)**.

Kasowanie historii przeglądarki internetowej:

Przeglądarka internetowa przechowuje spis wszystkich stron, które odwiedziłaś. Nazywa się to 'historią'. Aby skasować historię dla przeglądarek Internet Explorer i Netscape/Firefox przytrzymaj przycisk **Ctrl** na klawiaturze i wybierz przycisk **H (Ctrl, Alt i H dla przeglądarki Opera)**. Znajdź każdy wpis, który ma w nazwie www.womensaid.org.uk, najedź myszką, kliknij prawym przyciskiem i wybierz Skasuj (Delete).

Email:

Jeśli twój prześladowca wysłała do ciebie pogróżki lub niepokoi cię poprzez wiadomości email, powinnaś je wydrukować i trzymać jako dowód nękania. Każda wiadomość, którą wcześniej wysłałaś, jest przechowana w katalogu Wiadomości Wysłane (Sent Items).

Jeśli zaczęłaś pisać wiadomość, ale jej nie dokończyłaś, może być przechowana w katalogu Kopie Robocze (Drafts). Jeśli odpowiadasz na email, to oryginalna wiadomość mieści się w zakresie wiadomości – wydrukuj i skasuj wiadomość, jeśli nie chcesz, aby ktoś dowiedział się co zawierał pierwotny email.

Jeśli skasujesz wiadomość w programie Outlook Express, Outlook, Thunderbird etc., to tak naprawdę ona się **nie** kasuje – tylko przenosi do katalogu pod nazwą Wiadomości Skasowane (Deleted Items). Stamtąd musisz usunąć ją raz jeszcze.

W programie Outlook Express etc., najeżdż prawym przyciskiem myszy na wiadomość skasowane (Deleted Items), aby usunąć poszczególne wiadomości.

Ogólne zabezpieczenia:

Jeśli nie używasz hasła, aby zalogować się na twój komputer, ktoś inny może mieć dostęp do twojej poczty oraz sprawdzić, jakie strony internetowe odwiedzałaś. Najbezpieczniej będzie, jeśli skorzystasz z Internetu w bibliotece, w domu zaufanego przyjaciela lub w pracy.

Wszystkie powyższe informacje mogą w zupełności nie zatrzeć twoich śladów. Wiele przeglądarek posiada opcję wyświetlania ostatnio odwiedzanych stron. Najbezpieczniejszą drogą szukania informacji w Internecie, jest udanie się do biblioteki, domu zaufanego przyjaciela lub w pracy.

Czym jest przemoc domowa?

Istnieje kilka definicji „przemocy domowej”. W pojęciu Women’s Aid, przemoc domowa to fizyczna, psychiczna, seksualna lub finansowa przemoc, która ma miejsce w związku intymnym lub rodzinie i przyjmuje formę nacisku i kontroli. Można w to wliczyć zmuszanie do małżeństwa i tak zwane „honorowe zbrodnie”.

Przemoc domowa jest bardzo powszechna: badania pokazują, iż w swoim życiu doznaje jej co czwarta kobieta. Dwie kobiety tygodniowo giną z ręki swoich byłych lub obecnych partnerów. Wszystkie formy przemocy domowej biorą się z chęci posiadania władzy i kontroli nad swoim partnerem lub innymi członkami rodziny. Przemoc domowa jest zjawiskiem ciągłym i zagrażającym życiu, nasila się z czasem. Wywiera ona ogromny wpływ na dzieci w rodzinach nią dotkniętych.

Przemocy domowej najczęściej doświadczają kobiety, a dopuszczają się jej mężczyźni, szczególnie, gdy występuje w formie powtarzających się, poważnych fizycznych napaści lub kiedy dochodzi do gwałtu czy napaści na tle seksualnym, albo też kończy się okaleczeniem czy śmiercią. Dlatego też będziemy raczej zwracać się do tego, który znęca się jako do „niego”, a do tego, kto doznaje krzywdy, jako do „niej”.

Każda kobieta może doświadczyć przemocy domowej bez względu na rasę, pochodzenie etniczne czy religię, klasę społeczną, upośledzenie czy styl życia. Przemoc domowa występuje również w związkach homoseksualnych, biseksualnych oraz transseksualnych i mogą się jej dopuścić różni członkowie rodziny, (dalsza rodzina lub starsze dzieci).

Zobacz także ***Rozpoznanie przemocy domowej.***

Czy przemoc domowa jest przestępstwem?

Na przemoc domową składa się wiele różnych zachowań i dlatego nie istnieje pojedyncze przestępstwo dotyczące „przemocy domowej”.

Wiele rodzajów przemocy domowej składa się na przestępstwo, włączając w to psychiczne znęcanie się, uszkodzenie ciała, duszenie, molestowanie seksualne, gwałt, nękanie, prześladowanie oraz zagrożenie śmiercią lub przemocą.

Niektóre formy emocjonalnego znęcania się nie są definiowane jako przestępstwo – jednak mogą poważnie i trwale wpłynąć na samopoczucie czy niezależność kobiety lub dziecka.

Kto jest odpowiedzialny za tą przemoc?

Prześladowca jest zawsze odpowiedzialny za przemoc i powinien ponosić odpowiedzialność. Ofiara nigdy nie jest odpowiedzialna za zachowanie swojego prześladowcy.

Prześladowcy często próbują uniknąć osobistej odpowiedzialności za swoje zachowanie, oskarżając kogoś innego albo związek, swoje dzieciństwo, zdrowie czy też nałogi takie jak alkohol czy narkotyki. Podczas gdy te czynniki mogą mieć jakiś wpływ, to jednak nie są one bezpośrednim powodem znęcania się.

Rozpoznanie przemocy domowej

Każdy się kłóci i czasami nie zgadza się ze swoim partnerem czy rodziną. Wszyscy robimy rzeczy, których potem żałujemy i które powodują smutek tych, na których nam zależy. Ale gdy to zaczyna być na porządku dziennym, jest to oznaką przemocy domowej. Następujące pytania mogą ci pomóc:

- Czy twój partner lub inny członek rodziny zabronił ci widywania przyjaciół albo rodziny?
- Czy powstrzymał cię przed pójściem do pracy lub uczęszczaniem na studia?
- Czy sprawdzał cię lub śledził?
- Czy niesprawiedliwie oskarża cię o flirtowanie lub romans z innymi?
- Czy nagminnie umniejsza twojej godności lub upokarza, krytykuje albo obraża cię?
- Czy obawiasz się jego?
- Czy kiedykolwiek zmieniłaś swoje zachowanie, ponieważ bałaś się jego reakcji?
- Czy kiedykolwiek z premedytacją zniszczył twoją własność?
- Czy kiedykolwiek skrzywdził albo groził tobie lub twoim dzieciom?
- Czy zabrania ci dostępu do pieniędzy?
- Czy próbował powstrzymać cię od pójścia do lekarza, kiedy tego potrzebowałaś?
- Czy kiedykolwiek próbował cię kontrolować mówiąc, że zostaniesz deportowana ponieważ jesteś imigrantem?
- Czy kiedykolwiek groził, że zabierze ci dzieci albo, że nie będziesz mogła ich zabrać ani widywać, jeśli od niego odejdziesz?
- Czy kiedykolwiek zmuszał cię do współżycia z nim lub z innymi ludźmi?
- Czy kiedykolwiek zabronił ci wyjścia z domu?
- Czy swoje zachowanie usprawiedliwia działaniem alkoholu lub narkotyków?
- Czy kontroluje twoje spożycie narkotyków i alkoholu?

Jeśli odpowiedziałaś tak na jedno lub więcej z powyższych, możesz doświadczać przemocy domowej.

Zobacz także ***Czym jest przemoc domowa?***

Doświadczam przemocy domowej - co mogę z tym zrobić?

Nikt nie zasługuje na to, aby się nad nim znęcano i nie musisz się na to godzić. Jest mnóstwo rzeczy, które możesz zrobić - ale żadna z nich nie jest łatwa i żadna od razu nie doprowadzi do całkowitego rozwiązania twojego problemu.

Uwalnianie się od maltretowania jest długotrwałym procesem: większość kobiet szuka pomocy w różnych źródłach. Odchodzą i wracają kilka razy, zanim ostatecznie zdecydują się odejść.

Opcje prawne

Nie ważne, czy zdecydujesz się czy też nie, na opuszczenie swojego partnera, masz prawo do opieki prawnej, a jest wiele pomocnych opcji prawnych dla ciebie

- Prawo cywilne włączając przyznanie opieki (z nakazu sądu), oraz ustalenie kontaktu z dzieckiem, separacja i rozwód.
- Prawo karne może być zapoczątkowane przez policję i Urząd Ścigania Publicznego (Crown Prosecution Service (CPS)), kiedy twój prześladowca popełni przestępstwo.

Dalsze informacje znajdziesz w sekcji ***Twoje prawa, Przyznanie opieki oraz Policja i proces postępowania karnego.***

Jeśli jesteś w niebezpieczeństwie zawsze dzwoń na policję, zawsze wybieraj 999 jeżeli jest to krytyczna sytuacja. Oni mają obowiązek cię bronić i pomóc.

Darmowy 24 h telefon zaufania dla ofiar przemocy domowej (National Domestic Violence Helpline)

Jeśli chcesz przedyskutować swoje opcje, możesz zadzwonić na Darmową Linie czynną 24h na dobę National Domestic Violence, prowadzoną przy współpracy Women's Aid i Refuge, **0808 2000 247**.

Telefon Zaufania (Helpline) jest członkiem Language Line i może zapewnić dostęp do tłumacza . Dostarcza ona emocjonalnego wsparcia i informacji dla kobiet doświadczonych przemocą domową i innych ludzi dzwoniących w sprawach takich kobiet.

Telefon Zaufania (Helpline) jest obsadzona 24 godziny na dobę, siedem dni w tygodniu, przez wyszkolony personel i wolontariuszy, każda z nich jest kobietą. Wszystkie rozmowy są traktowane jako poufne i nie podlegają opłacie, jeżeli znajdujesz się w kraju. Personel przedyskutuje możliwe opcje i pomoże podjąć trafną decyzję. Nikt nie będzie cię zmuszał do podejmowania decyzji, z których nie będziesz zadowolona ani do podjęcia kroków, na które nie jesteś gotowa.

Istnieje również narodowa linia specjalnie dla homoseksualistów, biseksualistów i transseksualistów, doświadczających przemocy domowej, **Broken Rainbow Helpline** , **telefon czynny** w godz. 9 -13 oraz 14-17, od poniedziałku do piątku: **08452 604460, minicom 0207 231 3884**.

Tworzenie Bezpiecznego Planu

Plan osobistego bezpieczeństwa jest pomocnym sposobem na ochronę siebie i swoich dzieci. Pomaga zabezpieczyć się na wypadek przyszłego znęcania czy przemocy.

Nie możesz powstrzymać przemocy czy znieważzeń, jakich dopuszcza się twój partner : tylko on sam może to zrobić. Ale są rzeczy, które możesz zrobić, aby zwiększyć bezpieczeństwo swoje i swoich dzieci. Prawdopodobnie już działasz w tym kierunku - jednakże może istnieć model przemocy, który powstrzymuje cię przed ułożeniem planu zwiększenia bezpieczeństwa.

- Zaplanuj sobie wcześniej, jak mogłabyś zareagować w różnych sytuacjach, wliczając w to sytuacje kryzysowe.
- Pomyśl o innych dostępnych ci opcjach.
- Trzymaj przy sobie **wszystkie ważne i awaryjne numery telefonów** – np. Numer do twojej lokalnej linii Women's Aid czy innej organizacji zajmującej się przemocą domową, numer na wydział policji do spraw przemocy domowej, do twojego lekarza, do szkoły twoich dzieci, do opieki społecznej, do swojego prawnika oraz do Freephone 24 Hour National Domestic Violence Helpline prowadzonej przy współpracy Women's Aid i Refuge: 0808 2000 247.
- **Naucz swoje dzieci dzwonić na 999** w nagłych wypadkach, żeby umiały podawać swoje imię i nazwisko, adres i numer telefonu.
- Czy masz **sąsiada**, któremu możesz zaufać i udać się do niego/niej w razie potrzeby? Jeśli tak, opowiedz mu o swojej sytuacji i poproś, aby dzwonił na policję za każdym razem, gdy usłyszysz dziwne odgłosy.
- Przeprowadź **próbę ucieczki**, abyś z dziećmi w razie potrzeby mogła bezpiecznie uciec.
- **Spakuj najważniejsze rzeczy** dla siebie i dzieci, schowaj je w bezpieczne miejsce, np. w domu sąsiada lub przyjaciela.
- Postaraj się trzymać cały czas jakieś pieniądze przy sobie, wliczając w to drobne na telefon lub na bilet autobusowy.
- Dowiedz się gdzie jest najbliższa budka telefoniczna – a jeśli posiadasz telefon komórkowy zawsze miej go przy sobie.
- **Jeśli podejrzewasz**, że twój partner ma zamiar cię zaatakować, postaraj się udać do miejsca w domu gdzie np. masz możliwość do swobodnego skorzystania z telefonu.
- Bądź przygotowana na **opuszczenie domu** w krytycznej sytuacji.

Przygotowanie do odejścia

Jakichkolwiek strategii użyłaś, aby sobie poradzić – z większym lub mniejszym skutkiem – może nadejść czas, kiedy poczujesz, że jedyną opcją jest opuszczenie partnera.

Jeśli zdecydujesz się odejść, postaraj się to dobrze zaplanować. Niekiedy przemoc nasila się, gdy prześladowca podejrzewa, że chcesz go opuścić, dlatego może to być dość niebezpieczny okres.

Zaplanuj swoje odejście na czas, gdy twojego partnera nie będzie w pobliżu. Postaraj się zabrać rzeczy, których możesz potrzebować – łącznie z dokumentami twoimi i twoich dzieci - możesz już nie być w stanie po nie wrócić. Zabierz ze sobą dzieci – inaczej może to być trudne lub niemożliwe, aby w przyszłości mieszkali z tobą. Jeżeli są akurat w szkole, postaraj się zawiadomić nauczycieli o swojej sytuacji i o tym, kto przyjdzie po dzieci. (Patrz poniżej, **Jak zabezpieczyć się po odejściu**).

Zastanawianie się nad odejściem i podjęcie decyzji o tym, może trwać dość długo. Planowanie nie oznacza, że musisz to zrobić natychmiast albo, że w ogóle do tego dojdzie. Jednak dobrze jest wziąć taką opcję pod uwagę i pomyśleć jak przez to przejść.

Jeśli to w ogóle możliwe, postaraj się odkładać każdego tygodnia trochę pieniędzy albo nawet otwórz osobne konto w banku.

Co powinnaś spakować jeżeli planujesz opuścić swojego partnera

Najlepiej, gdy zabierzesz ze sobą następujące rzeczy.

- Dowód osobisty,.
- Akty urodzenia siebie i swoich dzieci.
- Paszporty (również swoich dzieci), wizę i pozwolenie o pracę - jeśli potrzeba.
- Pieniądze, książeczkę bankową i czekową, karty kredytowe i debetowe.
- Klucze od domu, od samochodu i miejsca pracy.
- Karty upoważniające do odebrania zasiłku na dzieci (Child Benefis) i innych zapomóg.
- Prawo jazdy i dowód rejestracyjny samochodu.
- Lekarstwa.
- Kopie dokumentów dotyczące własności lub najmu domu
- Dokumenty ubezpieczeniowe, włączając w nie numer ubezpieczeniowy (National Insurance).
- Książkę z adresami.
- Rodzinne fotografie, pamiątnik, biżuterię.
- Ubrania i kosmetyki dla siebie i dzieci.
- Ulubione zabawki swoich dzieci.

Powinnaś również zabrać ze sobą udokumentowanie dotyczące znęcania się,- raporty policyjne, polecenia sądowe oraz kopie orzeczeń lekarskich, jeżeli takowe posiadasz.

Jak zabezpieczyć się po odejściu

Musisz zdecydować czy powiedzieć ludziom, że jesteś ofiarą przemocy domowej; jeśli powiesz o tym znajomym, rodzinie, pracodawcy, powiadomisz szkołę dzieci, może to zwiększyć twoje bezpieczeństwo. Nie będą oni wtedy udzielać żadnych informacji twojemu prześladowcy i będą w stanie bardziej pomóc w sytuacji kryzysowej.

Jeżeli opuściłaś dom, ale zatrzymałaś się w pobliżu, tu znajdziesz parę przykładów jak zwiększyć swoje bezpieczeństwo:

- Nie izoluj się od świata, ale też nie narażaj.
- Postaraj się unikać miejsc, do których zwykłaś chodzić.
- Zmień swoją dzienną rutynę jak tylko możesz.
- Postaraj się zmienić daty spotkań, o których twój prześladowca może wiedzieć.
- Wybieraj inną, bezpieczniejszą drogę, gdy zbliżasz się do miejsc, których nie możesz unikać.
- Poinformuj szkołę, żłobek czy opiekuna dzieci o swojej sytuacji, aby wiedzieli kto będzie odbierał dzieci.
- Weź pod uwagę, czy powiedzieć swojemu pracodawcy – szczególnie, jeżeli myślisz, że twój partner będzie chciał się z tobą kontaktować w miejscu pracy.

Jeżeli przeniosłaś się ze swojej okolicy i nie chcesz, aby twój prześladowca dowiedział się, gdzie jesteś, musisz szczególnie uważać, aby nic nie zdradziło twojego położenia, np.:

- Twój telefon komórkowy może zostać "namierzony". Jeśli myślisz, że jest to możliwe, skontaktuj się z przedstawicielem sieci lub zmień numer.
- Unikaj używania wspólnych kart kredytowych lub debetowych i wspólnego konta w banku, gdyż bilans pokaże transakcje, których dokonałaś.
- Upewnij się, żeby twój adres nie pojawił się na żadnym liście z sądu.

- Jeżeli musisz zadzwonić do swojego prześladowcy (lub kogoś, z kim utrzymuje on kontakty), upewnij się, że telefon nie jest namierzany, poprzez wcześniejsze wybranie 141.
- Powiedz dzieciom, żeby utrzymywały wasz adres i położenie w tajemnicy.

Ofiary prześladowania i przemocy domowej mają możliwość przystąpić do głosowania anonimowo, co sprawia, że nie są narażone na niebezpieczeństwo a jednocześnie nie tracą prawa głosu. Każdy, kto chce się zarejestrować anonimowo musi przedstawić dowód w postaci nakazu sądowego.

Jeżeli zostaniesz w swoim domu lub powrócisz do niego z nakazem przejęcia albo opieki, po tym jak twój partner odejdzie, upewnij się, że lokalne władze są świadome sytuacji i możesz na nie liczyć w razie potrzeby (zobacz Uzyskanie nakazu sądowego). W niektórych regionach, istnieją specjalne programy zapewniające natychmiastową pomoc policji czy też poradę i dodatkowe środki bezpieczeństwa dla twojego domu.

Powinnaś również rozważyć:

- **zmianę** wszystkich zamków w drzwiach;
- założenie **zamków w oknach**;
- zainstalowanie **alarmu przeciwpożarowego** na każdym piętrze i zakupienie gaśnic;
- założenie **zewnętrznego światła z czujnikiem ruchu**;
- **poinformowanie sąsiadów** o tym, że twój partner już z tobą nie mieszka i jeżeli go zobaczą, poinformowali ciebie lub policję;
- **zmianę numeru telefonu** i zastrzeżenie go;
- używanie **automatycznej sekretarki do sprawdzania połączeń**;
- trzymanie **kopi wszystkich nakazów sądowych**.

Jeżeli twój były partner nie przestanie cię nękać, grozić czy obrażać, prowadź szczegółowe notatki z każdego zajścia, łącznie z datami i czasem, co zostało powiedziane lub zrobione i jeśli to możliwe zdjęcia wyrządzonych szkód. Udaj się do lekarza, jeśli jesteś ranna i poproś o udokumentowanie swojej wizyty. Jeżeli masz nakaz sądowy z mocą aresztowania lub zakazem zbliżania się, poproś policję o umocnienie tego nakazu, a jeżeli twój były partner naruszy nakaz sądu, powiadom swojego prawnika. Zobacz **Uzyskanie nakazu sądowego** oraz **Policja i wniesienie oskarżenia** jako dalsze informacje o opcjach prawnych.

W nagłych wypadkach zawsze dzwoń na 999.

Co Women's Aid może dla mnie zrobić?

Women's Aid jest narodową organizacją charytatywną do spraw przemocy domowej. Współdziała ona i wspiera sieć ponad 370 mniejszych organizacji na terenie UK. Pomoc, którą oferują organizacje Women's Aid to między innymi:

- **Zakwaterowanie w schronisku:** zobacz ***Czym jest schronisko i jak mogę się do niego dostać?***
- **Rozszerzona pomoc:** w wielu regionach istnieją serwisy informacyjne i specjalne usługi skierowane do kobiet z mniejszości etnicznych
- **Ruchome wsparcie:** oferujące wsparcie i pomoc dla kobiet, które pragną pozostać w swoich domach, albo też znajdują się w schronisku lub na kwaterze tymczasowej.
- **Opieka „po” i przesiedlenie:** wsparcie dla kobiet z dziećmi, które niedawno opuściły schronisko.
- **Grupy wsparcia** dla kobiet, które doświadczyły przemocy domowej.
- Zajęcia i grupy wsparcia dla **dzieci**.
- **Niezależna pomoc prawna**, udzielanie informacji tym, którzy doświadczyli przemocy domowej i wspieranie ich, gdy wkraczają na drogę sądową.
- **Darmowa 24 godzinna Narodowa Linia Dla Ofiar Przemocy Domowej** wspólnie prowadzona przez Women's Aid i Refuge: **0808 2000 247**.

Gdzie mogę pójść?

Jeżeli musisz opuścić dom z powodu przemocy domowej, ktoś ci grozi lub też jesteś zastraszana przez swojego byłego partnera, możesz się zdecydować na pójście do schroniska (zobacz ***Czym jest schronisko?***); lub też zamieszkać chwilowo z rodziną lub ze znajomymi; albo udać się do miejsca awaryjnego zakwaterowania.

Najprawdopodobniej zdecydujesz się zatrzymać u rodziny lub znajomych. Jednakże, twój prześladowca może łatwo się domyślić, gdzie jesteś i naciskać abyś do niego wróciła; twoja rodzina natomiast może nie chcieć lub nie mieć możliwości zakwaterowania ciebie na zbyt długo lub też zacznie cię obwiniać za całą sytuację i zachęci do powrotu.

Awaryjne zakwaterowanie

Masz status bezdomnej, jeżeli nie możesz zostać w swoim domu z powodu przemocy czy nadużycia. Lokalne władze urzędu zakwaterowania mają obowiązek podać tobie informacje, na temat ewentualnego zakwaterowania, jeżeli jesteś bezdomna z powodu przemocy domowej – i powinni również zapewnić tobie tymczasowe lokum. Mają także możliwość zapewnienia stałego zakwaterowania.

Możesz wystąpić o awaryjne zakwaterowanie, podczas gdy zdecydujesz, co zrobić dalej; tymczasowe opuszczenie domu nie wpłynie na możliwość powrotu czy twoje prawa jako lokatorki lub właścicielki. Masz takie same prawo do awaryjnego zakwaterowania, gdy

wynajmujesz dom od urzędu miasta, od prywatnego właściciela czy spółdzielni albo też sama jesteś właścicielem.

Urząd miasta może zaoferować spotkanie, aby przedstawić ci twoje opcje. Będzie to dodatek do rozmowy o przyznanie statusu osoby bezdomnej. Nie powinnaś się zmuszać do pozostania w domu, jeżeli masz jakiegokolwiek obawy dotyczące swojego bezpieczeństwa. Awaryjnym zakwaterowaniem zwykle bywa „bed and breakfast”, hostel lub schronisko.

Jak zostanie rozpatrzone moje podanie?

Wszystkie lokalne urzędy działają inaczej. Prawdopodobnie zostaniesz przesłuchana przez urzędnika d/s. Ludzi Bezdomnych. Wszystko, co im powiesz będzie traktowane jako poufne. Na pewno będzie ci łatwiej, gdy przyjdiesz z przyjacielem lub reprezentantem Women's Aid.

Powiedz urzędnikowi, że nie możesz wrócić do domu z powodu przemocy, jaka tam panuje. Zostaniesz zapytana o dowody na to, że jesteś ofiarą przemocy domowej; jeżeli nie możesz ich przedstawić, urząd nadal musi zapewnić tobie zakwaterowanie na czas prowadzenia dochodzenia. Jeśli będą chcieli sprawdzić prawdziwość twojego zeznania, zaproponuj kogoś, kto może poświadczyć – twojego prawnika, przyjaciela, lekarza lub pracownika socjalnego.

Na pewno poradzą tobie zdobycie nakazu sądowego, który będzie trzymał z dala twojego prześladowcę lub zmusi go do opuszczenia domu, abyś ty mogła wrócić. Jednak nie musisz tego robić, jeżeli nie chcesz, wtedy urząd ma obowiązek zapewnić ci miejsce pobytu podczas, gdy zasięgniesz porady prawnej. Zobacz **Przyznanie nakazu sądowego**.

Kiedy już dostaniesz status bezdomnej, lokalne władze, do których się zwróciłaś, będą miały obowiązek, aby cię tymczasowo zakwaterować na czas dochodzenia.

Co mogę zrobić, gdy zawiodą lokalne władze?

Jeśli masz trudności z przyznaniem tymczasowego zakwaterowania, skontaktuj się z Freephone 24 Hour National Domestic Violence Helpline, twoim lokalnym schroniskiem, z centrum porad mieszkaniowych (housing advice centre), centrum prawnym, biurem porad obywatelskich (Citizens Advice Bureau), przytułkiem lub prawnikiem.

Inne możliwości

Możesz zdecydować się na powrót do domu, gdy dostaniesz nakaz sądowy, tj. nakaz przejęcia (który uniemożliwia twojemu partnerowi dalsze zamieszkanie na posesji, a tobie przyznaje do tego wyłączność) oraz/lub zakaz molestowania, który ma cię chronić. Patrz **Przyznanie nakazu sądowego**. Ważne jest, abyś wiedziała, że nie **musisz** zostawać w domu - nawet jeśli dostaniesz nakaz - jeżeli nie czujesz się tam bezpiecznie.

Czym jest schronisko i jak mogę się do niego dostać?

Czym jest schronisko?

Schronisko to bezpieczny dom, w którym kobiety i dzieci doświadczające przemoc domową, mogą się zatrzymać. Dostajesz w nim osobny pokój dla siebie i swoich dzieci. Inne pomieszczenia są użytkowane wspólnie. Adresy schronisk są poufne. Zostaniesz poproszona o podpisanie **Umowy**, w której zawarte będą warunki, określające długość waszego pobytu oraz wszelkie zasady zapewniające bezpieczeństwo tobie i innym rezydentkom.

Istnieje ponad 500 schronisk i ośrodków pomocy w całej Anglii, Szkocji, Walii i Irlandii Północnej. Niektóre z nich stworzone zostały specjalnie dla kobiet z konkretnych grup etnicznych – np. Czarnych, Azjatek czy kobiet z Północnej Ameryki - wiele z ośrodków przyjmuje niepełnosprawnych i posiada pracowników czy wolontariuszy, którzy pomagają kobietom i dzieciom specjalnej troski.

Jak zorganizować miejsce w schronisku?

Darmowy Telefon Zaufania (Helpline) (The Freephone National 24-Hour Domestic Violence Helpline), prowadzona przy współpracy Women's Aid i Refuge, może znaleźć dla ciebie

miejsce w schronisku. Numery telefonów do wielu schronisk można znaleźć w książce telefonicznej. Możesz również skontaktować się z jedną z organizacji poprzez policję, Samarytanów, opiekę społeczną lub przez biuro porad obywatelskich (Citizens Advice Bureau).

Prawdopodobnie udasz się do schroniska tego samego dnia. Zwykle nie można rezerwować zakwaterowania wcześniej, ani też samemu wybierać lokalizacji schroniska.

Gdy zdecydujesz, żeby Telefon Zaufania (Helpline) znalazła dla ciebie miejsce, zostaniesz zapytana o imię i wiek twoich dzieci. Będziesz musiała podać numer telefonu, na który można do ciebie zadzwonić, aby bezpiecznie poinformować cię o nowym miejscu zakwaterowania.

Kiedy znajdą dla was miejsce, ktoś z organizacji zadzwoni do ciebie i powie jak się tam dostać. Kiedy już dostaniesz adres schroniska, ważne abyś zachowała tę informację wyłącznie dla siebie.

Co mogę zabrać ze sobą do schroniska?

Jeśli możesz, powinnaś zabrać to, czego będziesz potrzebować od razu : zobacz listę w rozdziale ***Tworzenie bezpiecznego planu jako przykład***.

Czego nie mogę zabrać do schroniska?

Większość schronisk nie posiada zbyt wiele miejsca na przechowanie, więc nie będziesz mogła zabrać ze sobą na przykład mebli i zdecydowanie nie wolno zabierać zwierząt domowych.

Jak długo mogę zostać w schronisku?

Możesz zostać jak długo będziesz tego potrzebować – od kilku dni do kilku miesięcy - chociaż w niektóre schroniskach obowiązują pewne limity czasowe. Wiele kobiet zostaje w schronisku, aby odpocząć od przemocy i spokojnie pomyśleć. Czasami kobiety decydują się na powrót do swojego partnera.

Jak długo postanowisz zostać, tak długo nie musisz się udzielać towarzysko jeśli tego nie chcesz. Jednak znajdziesz tam wsparcie i poradę, gdy tylko będziesz jej potrzebować

Możesz również skorzystać z pomocy schroniska, jeśli potrzebujesz informacji, przyjaciela czy też wsparcia, nawet jeśli tam nie mieszkasz. Dalsze informacje znajdziesz w rozdziale ***Jak może mi pomóc Women's Aid?*** oraz ***Gdzie mogę pójść?***

Dalsze informacje

UK Gold Book, która jest aktualizowana każdego roku przez Women's Aid, służy jako przewodnik po organizacjach d/s przemocy domowej na terenie Anglii.

Spis schronisk znajdziesz również na stronie internetowej Women's Aid <http://www.womensaid.org.uk/network/index.htm>

Alternatywnie dzwoń na darmową 24h **National Domestic Violence Helpline** prowadzoną przez Women's Aid i Refuge, tel. **0808 2000 247**.

Dzieci a przemoc domowa

Jak przemoc wpłynie na moje dzieci?

Jeśli masz dzieci, na pewno starasz się je ochronić najlepiej jak możesz przed przemocą w domu. Być może masz nadzieję, że o tym nie wiedzą. Jednakże w większości rodzin z dziećmi, gdzie dochodzi do nadużyć, dzieci są tego świadome. Czasami także i dzieci są ofiarami tego samego prześladowcy.; patrz poniżej, **Gdy dzieci są ofiarami nadużycia.**

Dzieci mogą się stać świadkami przemocy domowej w różny sposób. Mogą się znajdować w tym samym pokoju lub w pobliżu: mogą też usłyszeć co się dzieje lub zobaczyć obrażenia po zajściu; lub mogą zostać zmuszone do wzięcia udziału w obrażaniu ofiary. Dzieci są całkowicie zależne od dorosłych, więc kiedy przestają się czuć bezpiecznie w swoich domach, może to mieć na nich, zły wpływ. Wszystkie dzieci, które są świadkami przemocy domowej doświadczają krzywdy emocjonalnej, a to jest teraz traktowane jako „znacząca szkoda”. Dzieci reagują w różny sposób na wychowanie wśród przemocy. Wiek, rasa, płeć, kultura, stopień rozwoju oraz indywidualne cechy osobowości dziecka mają wpływ na te reakcje. Większość dzieci w jakimś stopniu jest dotknięta nawet jeśli tego nie pokazuje.

Dzieci mogą odczuwać złość, winę, strach, zmieszanie, samotność, bezsilność, czy niepewność. Mogą mieć sprzeczne uczucia, zarówno w do ciebie jak i do prześladowcy. Może to wpływać na ich życie towarzyskie i naukę. Dzieci również mogą:

- stać się niespokojne lub przygnębione,
- mieć trudności ze spaniem,
- mieć koszmary lub wspomnienia z przeszłości,
- narzekać na dolegliwości fizyczne, jak na przykład ból brzucha,
- moczyć łóżko,
- mieć napady złości,
- zachowywać się jak mniejsze dzieci,
- zacząć opuszczać szkolne zajęcia,
- stać się agresywne,
- oddalać się od innych,
- mieć niską samoocenę,
- używać alkoholu lub narkotyków,
- wyrządzać sobie krzywdę poprzez przedawkowanie lub okaleczanie się,
- mieć wstręt do jedzenia,
- wierzyć, że wszystko dzieje się z ich winy.

Możesz poczuć się winna, że zawodzisz jako rodzic albo prosisz o pomoc i możesz się martwić, że dzieci zostaną tobie odebrane, jeśli zgłosisz molestowanie. Przykładem odpowiedzialności jest ubieganie się o pomoc dla siebie i swoich dzieci, nikt nie będzie cię obwiniał za postępowanie innej osoby. Ważne jest, abyś ty – jako ten dobry rodzic - miała wsparcie, mogła wspierać swoje dzieci i upewniła się, że są bezpieczne, a efekty przemocy odbijają się na ich nadawcy.

Jak możesz pomóc swoim dzieciom

Niektóre matki i dzieci próbując poradzić sobie z nadużyciem, milczą lub zaprzeczają. Jednak większość dzieci docenia możliwość zgłoszenia przemocy i mówi o swoich uczuciach – chociaż wolą to robić z dala od miejsca przemocy, gdy czują się bezpieczne.

Twoje dzieci mają do ciebie zaufanie więc bądź z nimi szczerą ale postaraj się ich nie przestraszyć. Wy tłumacz że przemoc jest zła i nie rozwiązuje żadnych problemów. Zachęć dzieci, aby napisały lub namalowały o tym co myślą na ten temat.

Zasugeruj dzieciom, aby skorzystały ze strony internetowej Women's Aid przeznaczonej dla dzieci i młodzieży, **The Hideout**: www.thehideout.org.uk. Znajdą tam informacje, zajęcia, quiz i opowiadania dzieci doświadczonych przemocą domową.

Gdy dzieci są ofiarami nadużycia

Badania pokazują, że wysoki procent dzieci żyjących w domach dotkniętych przemocą domową, staje się ofiarami molestowania psychicznego lub seksualnego dokonywanego przez tego samego sprawcę.

Mężczyźni stosujący agresję wobec kobiet, nie zawsze okazują ją dzieciom. Jeśli jednak wydaje ci się, że do tego doszło, musisz zrobić wszystko, aby je ochronić. Poszukaj rady, jak działać w Women's Aid lub innej organizacji d/s przemocy domowej lub w opiece społecznej albo agencji d/s opieki nad dziećmi. Pracownicy socjalni nie zabiorą twoich dzieci, jeśli upewnią się, że są one bezpieczne.

Jeśli dziecko przyzna, że było molestowane, bardzo ważne jest to jak zareagujesz.

- Słuchaj uważnie i pozwól dziecku opowiedzieć, o tym, co się stało, gdy będzie na to gotowe.
- Zapewnij ją lub jego, że to nie ich wina.
- Powiedz im, że są bardzo odważne mówiąc tobie o tym.
- Okaż im troskę.
- Postaraj się opanować i nie daj po sobie poznać, że jesteś wstrząśnięta.

Jeśli twojemu dziecku zagraża dalsza przemoc – na przykład, jeżeli nadal mieszkasz z prześladowcą lub twoje dzieci utrzymują z nim regularny kontakt - wtedy musisz działać, aby uchronić je przed dalszą krzywdą. Możesz porozmawiać z swoją lokalną organizacją Women's Aid. Numery telefonu znajdziesz na stronie internetowej Women's Aid: <http://www.womensaid.org.uk/network/index.htm> lub w *UK Gold Book*; możesz też zadzwonić na darmową linię czynną 24h na dobę National Domestic Violence Helpline (prowadzoną przy współpracy Women's Aid i Refuge), pomoże ci to zdecydować co robić dalej: **0808 2000 247**.

Przeniesienie się do schroniska z dziećmi

Z uwagi na bezpieczeństwo, może być niemożliwym wcześniejsze powiadomienie dzieci o przeprowadzce do schroniska. Jednakże, gdy tylko będzie to bezpieczne, powiedz im co się dzieje. Przeprowadzka będzie mniej przerażająca, gdy powiesz, że wyjeżdżacie na jakiś czas do specjalnego miejsca dla matek i dzieci. Wy tłumacz swoim dzieciom, że przeprowadzka nie oznacza, iż więcej nie zobaczą innych członków rodziny, swoich przyjaciół czy zwierząt.

Większość schronisk posiada opiekunów dziecięcych (Children's Support Workers), którzy pomogą twoim dzieciom czuć się bezpiecznie i u siebie w schronisku. Prawdopodobnie będą tam również inne dzieci. Schroniska posiadają świetlice dla dzieci, gdzie organizowane są różne zajęcia.

Dzieci są ważnym aspektem życia w schronisku, a przebywanie w przytułku może być pozytywnym doświadczeniem. Pracownicy schroniska oraz wolontariusze postarają się pomóc dzieciom zrozumieć całą sytuację. Dzieci będą miały możliwość spotkać i porozmawiać z innymi ludźmi w podobnej sytuacji i zdać sobie sprawę, że nie są same.

Dalsze informacje i pomoc dla twoich dzieci

Bez względu na to czy przeniesiesz się z dziećmi do schroniska czy też nie, możesz zadzwonić do **NSPCC Telefon Zaufania dla Dzieci (National Child Protection Helpline)** tel. **0808 800 5000**. NSPCC ma również osobne linie prowadzone w różnych językach azjatyckich:

Bengali 0800 096 7714; Gujurati 0800 096 7715; Hindi 0800 096 7716; Punjabi 0800 096 7717; Urdu 0800 096 7718.

Jeśli tego potrzebujesz, skontaktuj się ze swoim Lekarzem Domowym lub inną osobą medyczną. Jeśli jesteś w ciąży, możesz również porozmawiać ze swoją położną.

Możesz zasugerować dzieciom, aby zadzwoniły do **Childline** na **0800 1111** lub też mogą wejść na stronę internetową Women's Aid przeznaczoną dla dzieci i młodych ludzi **The Hideout** : www.thehideout.org.uk

Ustalenia dotyczące dzieci po separacji Rola sądu rodzinnego

Kontakt z drugim rodzicem

Jeśli opuściłaś dom z powodu przemocy swojego partnera, prawdopodobnie zabrałaś ze sobą dzieci. Jeżeli twój były partner i dzieci chcą się ze sobą widywać, a może się to odbywać bezpiecznie, będzie to mieć dobry wpływ na wszystkich. Jednakże, w wielu przypadkach istnieje zagrożenie.

Wiele matek ma dużo powodów, aby martwić się kontaktami pomiędzy swoimi dziećmi a byłymi partnerami, jednak sądy rodzinne często umniejszają lub ignorują te obawy. Kiedy rodzic wystąpi o prawo kontaktu ze swoimi dziećmi, prawie zawsze zostaje mu udzielona zgoda. Najważniejszą zasadą prawną jest stawianie dobra dziecka na pierwszym miejscu - i w większości przypadków, oznacza to podtrzymywanie kontaktów z obojgiem rodziców.

Gdy sąd zezwoli na kontakt prześladowcy z dziećmi, dzieci mogą cierpieć z powodu dalszej przemocy. W skrajnych przypadkach, dzieci giną. Prześladowcy również wykorzystują te wizyty aby wyśledzić położenie matki lub jej ubliżyć.

Jeśli dowiedziałaś się, że twój były partner stara się o kontakty z dziećmi, ważne jest abyś miała prawnika doświadczonego w sprawach przemocy domowej. Powinien on znaleźć dla ciebie tłumacza. Twój lokalny Women's Aid może polecić ci prawnika lub też możesz skontaktować się z Prawem Kobiet (Rights of Women), posiadają oni linię porad prawnych: 0207 251 6577;

Kiedy otrzymasz formularze z sądu, musisz odpowiedzieć na podanie swojego partnera oznaczając "tak" w pytaniu o przemoc domową. Poproś o pomoc w wypełnianiu formularza,

aby opisać szczegółowo przemoc, jaką doświadczyłaś i położyć nacisk na obawę jaką masz o bezpieczeństwo swoje i dzieci, jeśli kontakty dojdą do skutku., Im więcej podasz dowodów tym lepiej – szczególnie, jeśli sytuacje zdarzały się przy świadkach lub zostały udokumentowane przez policję albo osobę medyczną.

Jeśli stawiasz poważne zarzuty swojemu byłemu partnerowi – na przykład zarzut seksualnego molestowania dziecka – będziesz musiała dostarczyć silniejsze dowody.

Gdy istnieje duże ryzyko, że twoje dzieci będą ofiarami nadużycia lub porwania podczas kontaktu z ojcem, powinnaś poprosić o nadzorowanie spotkań. Jeśli ryzyko jest małe, spotkania mogą być zaaranżowane w centrum spotkań.

Jeśli nie jesteś zadowolona z postanowienia sądu, możesz ubiegać się o apelację – może ona jednak zostać odrzucona.

Miejsce pobytu

Sąd rodzinny może również wydać nakaz dotyczący tego, gdzie i z kim dzieci powinny mieszkać. Jeśli martwisz się, że twój były partner może uprowadzić dzieci lub zatrzymać je po spotkaniu, wtedy najlepiej, aby dzieci mieszkały z tobą.

Procedura ubiegania się o przyznanie opieki jest podobna do tej o możliwość kontaktu, często oba wnioski rozpatrywane są w tym samym czasie.

Groźba porwania

Jeżeli obawiasz się, że twój były partner spróbuje zabrać od ciebie dzieci, powinnaś szukać pomocy u swojego prawnika, a jeżeli widzisz nadchodzące zagrożenie – dzwoń na policję. Jeśli twój były partner zabrał dzieci bez twojej zgody lub zatrzymał je po spotkaniu, możesz wystosować podanie do sądu o nakaz ich powrotu. Sąd może również przedsięwziąć "kroki zapobiegawcze", aby nie dopuścić do ponownego ich zabrania.

Jeżeli obawiasz się, że twoje dzieci mogą zostać zabrane z UK, będziesz potrzebowała porady specjalisty. Gdy rodzic uprowadza dziecko do innego kraju pod inną jurysdykcją, jest to przestępstwem. Konwencja haska może zostać użyta, aby sprowadzić dzieci z powrotem do UK.

Organizacja **Reunite** udziela porad telefonicznych dotyczących uprowadzenia dzieci na skalę międzynarodową: **0116 2556 234** www.reunite.org.

Twoje prawa

Jeżeli obawiasz się swojego obecnego lub byłego partnera, masz prawo do opieki prawnej. Przemocą domową zajmuje się zarówno prawo cywilne jak i karne. Systemy te działają osobno i są zarządzane przez różne sądy:

- Masz prawa w świetle **prawa karnego**. Atak ze strony kogoś kogo znasz lub z kim żyjesz jest takim samym przestępstwem jak atak ze strony obcej osoby, choć często nawet groźniejszym. Policja razem z Urzędem Ścigania Publicznego - Crown Prosecution Service (CPS) - rozpoczyna cały proces. Sprawy kryminalne odbywają się w sądzie administracyjnym lub w Sądzie najwyższym w zależności od stopnia wykroczenia. Prawo kryminalne ma przede wszystkim na celu ukaranie oskarżonego. Patrz **Policja i proces postępowania karnego**.
- **Prawo cywilne** ma za zadanie ochraniać (lub zrekompensować). Sprawy odbywają się w sądzie rodzinnym albo okręgowym.
 - Możesz postarać się o **cywilny nakaz sądowy**, skierowany do twojego prześladowcy o zaprzestanie dalszego krzywdzenia ciebie lub zakaz zbliżania się do twojego domu. Patrz **Uzyskanie nakazu sądowego**, dla uzyskania dalszych informacji.
 - To prawo również pomaga **chronić dzieci**. Patrz **Ustalenia dotyczące dzieci po separacji**.
- Możesz uzyskać pomoc przy nagłym lub tymczasowym **zakwaterowaniu**. Patrz **Gdzie mogą pójść?**, aby uzyskać więcej informacji.

Policja i Proces Postępowania Karnego

Większość form przemocy domowej jest przestępstwem i ty (lub ktoś w twoim imieniu) może skontaktować się z policją po pomoc. Atak ze strony kogoś kogo znasz lub z kim żyjesz jest takim samym przestępstwem jak atak ze strony obcej osoby, choć często nawet groźniejszym. Patrz **Uzyskanie nakazu sądowego**, aby dowiedzieć się więcej.

Wiele kobiet nie może zdecydować czy dzwonić na policję i robią to tylko w ostateczności: boją się, że nikt im nie uwierzy lub nie weźmie poważnie tego, co mówią lub też będzie to wyglądać jak zdrada. Czarne kobiety mogą obawiać się rasizmu wobec siebie lub swojego partnera a kobiety z niepewnym statusem imigracyjnym obawiają się dzwonić na policję. Lesbijki lub biseksualistki spodziewają się homofobii; kobiety, które nadużywają narkotyków lub pracują jako prostytutki również nie ufają policji. Jednakże to policja powinna być twoim pierwszym kontaktem w nagłym wypadku.

Numer telefonu lokalnej policji znajdziesz w książce telefonicznej – ale w nagłych wypadkach zawsze wybieraj 999.

Co może zrobić policja

Priorytetem dla policji jest zapewnienie bezpieczeństwa tobie i twoim dzieciom. Ich rola polega na tym, aby chronić wszystkich obecnych przed dalszą krzywdą i zbadać sprawę. Nie powinni próbować pośrednictwa czy szukania winnego ani zadawania niestosownych pytań.

Jeżeli wezwiesz policję z powodu przemocy domowej, zawsze powinni oni rozmawiać z tobą na osobności, z dala od prześladowcy. Powinni zapewnić ci tłumacza jeśli go potrzebujesz, nigdy nie powinni prosić dzieci lub innych członków rodziny o tłumaczenie w przypadku przemocy domowej¹. Możesz poprosić o kobietę policjanta (WPC).

Policja powinna pomóc i wesprzeć cię poprzez:

- ochronę ciebie i twoich dzieci;
- usunięcie ryzyka przemocy w przyszłości - najlepiej poprzez aresztowanie prześladowcy;
- zorganizowanie pierwszej pomocy lub innego medycznego wsparcia;
- ustalenia przebiegu wypadków;
- zaoferowanie wsparcia i pocieszenia;
- pomoc w dostępie do innych organizacji (np. Women's Aid);
- zorganizowanie transportu w bezpieczne miejsce, jeśli tego potrzebujesz.

Jeśli istnieją podstawy do aresztowania, policja powinna działać bez pytania cię o "zgodę" czy domagania się najpierw twoich zeznań – chociaż będziesz musiała je złożyć później. To może powstrzymać twojego prześladowcę od kolejnego ataku oraz pokazać, że policja poważnie traktuje przemoc domową. Może zostać przetrzymany do 24 godzin (36 godz. podczas weekendów) zanim zostanie osądzony. Jeśli ucieknie zanim pojawi się policja, powinni oni zrobić wszystko, aby go odnaleźć.

Jeśli policja podejmie działania przeciwko twojemu prześladowcy, napytaj o numer porządkowy wykroczenia. Jeżeli twój status imigracyjny jest niepewny, zapis policyjnego nadzoru w sprawie incydentu z przemocą domową, może stać się częścią sprawy o ubieganie się o pozostanie w Anglii. Patrz **Problem imigracji**, dla uzyskania dalszych informacji.

I co dalej?

Jeżeli policja aresztuje i osądzi twojego prześladowcę, mogą zatrzymać go w areszcie lub zwolnić pod warunkiem, który zagwarantuje bezpieczeństwo tobie i innym.

Aresztowanie nie zawsze prowadzi do oskarżenia. Zanim policja zdecyduje się kontynuować, skonsultuje się z Urzędem Ścigania Publicznego (Crown Prosecution Service (CPS)) (patrz niżej). Wniesienie oskarżenia samo w sobie nie gwarantuje ochrony i bezpieczeństwa i może prowadzić do odwetu ze strony twojego prześladowcy.

Proces postępowania karnego

Po tym jak policja dokona aresztowania, skontaktuje się z Urzędem Ścigania Publicznego CPS, który następnie postawi odpowiednie zarzuty i powie o potrzebnych dowodach. Wezmą pod uwagę bezpieczeństwo twoje i wszystkich zainteresowanych oraz rozważą twoją opinię. Jeśli wycofasz oskarżenie, zostaniesz przesłuchana przez policję z wydziału d/s Przemocy Domowej, w celu ustalenia czy prześladowca cię do tego nie zmusił.

¹ Poza wyjątkami, kiedy chcą potwierdzić fakty i zapewnić wam natychmiastowe bezpieczeństwo.

Jeśli wycofasz oskarżenie, CPS wraz z policją może nadal zdecydować, że dla dobra ogółu należy kontynuować sprawę. W niektórych przypadkach – na przykład, jeśli jesteś zastraszona – twoje zeznania mogą zostać wykorzystane jako dowód bez twojej obecności w sądzie.

Jeśli CPS zdecyduje się działać dalej, prześladowca najpierw stanie przed sądem administracyjnym, po czym – w zależności od postawionych zarzutów – pozostanie w areszcie lub zostanie zwolniony warunkowo. Sąd podyktuje warunki zwolnienia.

To może potrwać kilka miesięcy zanim cała sprawa zostanie rozpoznana. W tym czasie, policja może się z tobą kontaktować i będziesz miała możliwość powiedzieć im jak przemoc na ciebie wpłynęła, jak byłaś zastraszona i czy chcesz ubiegać się o odszkodowanie. Jeżeli możesz podać policji jeszcze jakieś dowody będzie to bardzo pomocne:

- medyczne raporty obrażeń i innych skutków znęcania;
- zeznania sąsiadów;
- zeznania organizacji, którym zgłaszałaś przemoc;
- raporty ze szkół o wpływie przemocy na twoje dzieci;
- nakazy, o które się starałaś;
- konkretne lęki i groźby.

Sprawa będzie się toczyć w sądzie administracyjnym lub w Sądzie Koronny (Crown Court) w zależności od postawionych zarzutów. Zostaniesz poproszona o podanie dowodów tylko, jeśli twój prześladowca będzie twierdził, że jest niewinny. Jeśli przyzna się do winy lub zostanie za takiego uznany po rozpatrzeniu dowodów, wtedy sąd zwykle udaje się po raport do Urzędu Kuratora (Probation Service), zanim oznajmi wyrok.

Wyrok zależy od powagi popełnionych czynów i wcześniejszych przewinień. Może się wahać od zwolnienia warunkowego do kary więzienia. W świetle nowych przepisów, nakaz zatrzymania może zostać dołączony, kiedy tylko zostanie wszczęty kryminalny proces przeciwko twojemu prześladowcy, jeśli sąd uwierzy, że jesteś zagrożona, nawet jeśli wyrok nie zostanie podtrzymany. Powinnaś również rozważyć złożenie podania o nakaz w świetle prawa cywilnego: patrz *Przyznanie nakazu sądowego*.

Dalsze informacje

Być może w twojej okolicy istnieje oddział organizacji Women Aid lub urząd prawny d/s przemocy domowej, który wesprze cię w procesie prawnym. Publiczny numer kontaktowy znajdziesz w lokalnej książce telefonicznej oraz w spisie przytułków A-Z dostępnym na stronie internetowej Women's Aid <http://www.womensaid.org.uk/network/index.htm>.

Przyznanie nakazu sądowego

Nakaz sądowy, przyznany przez sąd cywilny, może być ochroną przed twoim prześladowcą. Istnieją dwa główne rodzaje nakazów w świetle aktu z 1996 r. IV części Kodeksu Prawa Rodzinnego:

- zakaz znęcania się
- nakaz przejęcia

Zakaz znęcania się jest adresowany do kogoś, kto zastrasza, niepokoi, prześladowuje, grozi i używa przemocy wobec ciebie lub twojego dziecka, aby zapewnić ci zdrowie, bezpieczeństwo i dobre samopoczucie.

W świetle najnowszych przepisów, złamanie tego nakazu jest traktowane jak przestępstwo kryminalne.

Nakaz przejęcia ustala, kto może zamieszkać w domu rodzinnym i może również ograniczyć twojemu prześladowcy wstępu na ten teren. Jeśli nie czujesz się bezpieczna nadal mieszkając ze swoim prześladowcą lub opuściłaś dom z powodu przemocy, ale chcesz wrócić, możesz ubiegać się o nakaz przejęcia.

Nakaz przejęcia może posiadać "moc aresztowania" dodany jeśli sąd uzna to za potrzebne. To oznacza, że policja może dokonać aresztowania, jeżeli nakaz zostanie złamany, nawet jeśli nie doszło do żadnego wykroczenia.

Kto może ubiegać się o nakaz przejęcia?

Aby ubiegać się o jeden z tych nakazów, musisz być "osobą powiązaną". Oznacza to, że musisz być spokrewniona lub związana ze swoim prześladowcą w jeden z poniższych sposobów:

- jesteście lub byliście małżeństwem;
- jesteście lub byliście w związku cywilnym;
- żyjecie lub żyliście w konkubinacie; (również jako para homoseksualna);
- żyjecie lub żyliście w tej samej rodzinie;
- jesteście spokrewnieni;
- formalnie zgodziliście się wziąć ślub;
- macie razem dziecko;
- nie mieszkaliście razem ale łączył was intymny związek;
- łączą was wspólne sprawy rodzinne;
- chociaż nie mieszkacie razem, jesteście w intymnym związku długi okres czasu.

Jeżeli nie masz prawa, aby ubiegać się o nakaz w świetle Aktu Prawa Rodzinnego lub jesteś ciągle nękana i prześladowana po tym jak zakończył się wasz związek, możesz ubiegać się o cywilny nakaz w świetle Aktu z 1997 r. o Ochronie przed Prześladowaniem (protection from harassment). Nowe przepisy również pozwalają na dołączenie nakazu więzienia (restraining order) jeśli zostało wszczęte kryminalne postępowanie – nawet jeżeli wina nie została udowodniona - jeśli sąd uwierzy, że możesz być zagrożona. Nakaz więzienia dostarcza takiej samej ochrony co zakaz nękania (non-molestation injunctions).

Nakaz przejęcia jest wydany na określony czas ale może zostać powtórnie udzielony; lub też zostaje nadany „do następnego orzeczenia” (until further order).

Uzyskanie porady prawnej

Twoja lokalna organizacja Women's Aid może polecić tobie prawnika, który ma doświadczenie w sprawach przemocy domowej. Stowarzyszenie Prawne (Law Society) lub lokalne Biuro porad obywatelskich (Citizens' Advice Bureau) również będzie w stanie podać listę prawników rodzinnych w twojej okolicy.

Możesz mieć prawo do publicznych pieniędzy (Społeczna Opieka Prawna lub pomoc prawna), w celu opłacenia kosztów prawnych, jeśli pobierasz zasiłek z opieki społecznej, albo masz niskie dochody (lub nie masz żadnych); masz małe lub żadne oszczędności. Zapomoga ta pokrywa również koszty tłumacza. Dochody twojego męża nie są brane pod uwagę, jeśli wytaczasz mu sprawę.

Jeżeli nie masz prawa do zapomogi i nie stać cię na prawnika, możesz dostać darmową poradę z Centrum Prawnego lub z Biura Porad Obywatelskich. Prawa Kobiet stworzyły poradnik d/s Nakazów Sądowych dostępny w językach: Urdu, Gujerati, Bengali, Hindi, oraz w angielskim. Numer telefonu: **0207 251 6577**; www.rightsofwomen.org.uk

Idziesz do sądu

Podania w sprawie nakazów w świetle Prawa Rodzinnego są rozpatrywane w sądzie administracyjnym (magistrates' family proceedings), sądzie rejonowym lub czasami w sądzie najwyższym (High Court). Sprawy odbywają się w sądzie zamkniętym ("w kancelarii") i nikt, kogo to nie dotyczy nie może wejść. Będziesz mogła zabrać swojego prawnika lub innego reprezentanta prawa oraz tłumacza, lecz inni ludzie nie będą mieli wstępu.

Jeśli obawiasz się, że twój prześladowca może cię dręczyć w oczekiwaniu na rozprawę, powiedz o tym swojemu prawnikowi, on poprosi oficera sądowego, aby zapewnił tobie bezpieczeństwo. Powinni oni mieć również możliwość przydzielić wam osobne poczekalnie.

Możesz poprosić, aby twój adres był trzymany w tajemnicy, w ten sposób twój prześladowca nie będzie wiedział, gdzie się zatrzymałaś.

Jak długo czeka się na nakaz przejęcia?

Jeśli jesteś narażona na bezpośrednie niebezpieczeństwo, podanie może zostać przedstawione i rozpatrzone przed sądem tego, samego dnia, bez obecności twojego prześladowcy. Nazywa się to podaniem "bez uprzedzenia". Sąd rozważy czy jesteś narażona na znaczącą krzywdę, czy zostaniesz powstrzymana przed złożeniem oskarżenia jeśli musiałabyś czekać i czy twój prześladowca unika stawienia się przed sądem. Jeśli sąd przyzna nakaz "bez uprzedzenia", będziesz musiała później powrócić do sądu na właściwą rozprawę.

Jeśli w tym samym czasie, toczą się inne rozprawy dotyczące waszej rodziny (np. o kontakty z dzieckiem), sąd może rozpatrzeć całość w jednym czasie – ale i tak sąd może przyznać nakaz nadzwyczajny podczas, gdy czekasz na właściwą rozprawę.

Jakie dowody będą potrzebne?

Będziesz musiała zeznawać pod przysięgą na temat fizycznego i psychicznego znęcania, jakiego doświadczyłaś. Powinnaś być tak dokładna jak tylko jest to możliwe, opisując nękanie, kiedy zaszło i jaki miało wpływ na twoje dzieci. Niezależny dowód w postaci raportu policyjnego czy medycznego będzie bardzo pomocne.

Z chwilą, gdy nakaz zostanie wystawiony, powinnaś otrzymać kopię, a twój prawnik powinien zaaranżować osobiste dostarczenie kopii nakazu twojemu prześladowcy. Nakaz sądowy nie będzie ważny, jeśli nie będzie dowodu na to, że twój prześladowca go otrzymał.

Co jeśli prześladowca złamie nakaz sądowy?

Jeśli prześladowca złamie zasady nakazu sądowego, powinnaś zadzwonić na policję. W świetle Aktu z 2004 r. "Przemoc Domowa, Zbrodnia i Ofiary", naruszenie zakazu molestowania wydanego po 1-szym lipca 2007 włącznie, jest przestępstwem. To oznacza, że policja powinna traktować to naruszenie, jak każde inne przestępstwo kryminalne.; więc powinni aresztować twojego prześladowcę i przyprowadzić go przed sąd administracyjny, a nie przed sąd okręgowy czy sąd rodzinny. To powinno umocnić nakaz sądu. (Zobacz także ***Policja i Proces postępowania Karnego***).

Jeśli twój prześladowca złamał nakaz przyznania, (lub zakaz znęcania się, wydany przed pierwszym lipca 2007) i jeśli nakaz nie ma mocy aresztowania, wtedy możesz udać się do sądu i złożyć podanie o gwarancję aresztu. Twój prześladowca obraził sąd nie słuchając jego nakazu.

Kobiety ze Społeczności Czarnych i z Mniejszości Społecznych

Przemoc domowa dotyka kobiety z każdej grupy społecznej i nie ma dowodów na to, że kobiety z niektórych grup społecznych są bardziej lub mniej narażone. Jednakże, formy znęcania bywają różne w różnych społecznościach, np. przemoc domowej mogą się dopuszczać dalsi członkowie rodziny, może to być przymusowe małżeństwo lub też okaleczanie kobiecych genitalii. Kobiety z czarnych społeczności lub mniejszości społecznych mogą też być bardziej izolowane albo znajdować się pod kulturalną czy religijną presją; mogą się obawiać, że sprowadzą „hańbę” na swoją rodzinę.

Jeśli jesteś jedną z tych kobiet i próbujesz uciec od przemocy domowej, twoje doświadczenia mogą być pogłębione przez rasizm. Możesz nie mieć ochoty szukać pomocy w urzędach prawnych tj. policja, opieka społeczna czy mieszkaniowa – gdyż boisz się rasistowskiego traktowania. Być może uważasz, że te urzędy opierają swoje reakcje na kulturowych czy religijnych stereotypach; lub też uważasz, że nie interweniują oni w sprawach postrzeganych jako rasistowskie. Jeśli twój prześladowca jest czarny, możesz chcieć ochronić jego lub ją (i czarną społeczność) przed interwencją policji z powodu doświadczenia rasizmu w przeszłości.

Możliwe, że obawiasz się odrzucenia przez własną społeczność, kiedy poprosisz o pomoc. Twoja rodzina może wywierać na ciebie presję, abyś została ze swoim partnerem, być może zostałaś przez nich wcześniej zmuszona by za niego wyjść. Kiedy twoje małżeństwo będzie nieudane, może to być odebrane jako twoja wina; możesz zostać posądzona o zniszczenie honoru rodziny lub traktowana przez swoją społeczność jak wyrzutek.

Uzyskanie pomocy

Jeśli niedawno przyjechałaś do tego kraju lub, jeśli twoim językiem nie jest język angielski, będziesz miała utrudniony dostęp do źródeł pomocy. Być może nie wiesz gdzie się udać po wsparcie. Możesz zadzwonić na darmową 24h linię pomocy (**National Domestic Violence Helpline**), prowadzoną przy współpracy Women's Aid i Refuje, tel. **0808 2000 247**. Ta

linia jest członkiem Language Line, posiada dostęp do tłumacza i może zasugerować jakie organizacje w twoim regionie będą w stanie tobie pomóc.

Jeśli udałaś się do urzędu po pomoc, a nie mówisz płynnie po angielsku, powinnaś mieć możliwość skorzystania z pomocy tłumacza. Poproś, jeśli nie zostanie ci to zaproponowane. Jeżeli nie jesteś zadowolona z tłumacza lub obawiasz się, że może on naruszyć twoje zaufanie albo w jakiś sposób wyrzucić na ciebie presję, poproś o innego tłumacza. Możesz poprosić przyjaciela lub krewnego o pomoc w tłumaczeniu tylko w nagłym przypadku lub, gdy nikt inny nie jest akurat dostępny.

Jeśli twój status imigracyjny jest niepewny lub jest zależny od pozostania w związku z mężem, możesz czuć się jak w pułapce i wierzyć, że nic nie da się zrobić. Możesz również obawiać się poprosić o pomoc, aby nie zostać deportowaną. (Jeśli taka jest twoja sytuacja, czytaj w dziale **Imigracja**, aby otrzymać więcej informacji).

Jakikolwiek jest twój status imigracyjny, masz zawsze prawo do opieki zdrowotnej i pomocy policji. Masz również prawo ubiegać się o nakaz sądowy, który będzie cię chronił przed twoim prześladowcą.

Zapewnienie dostępu do specjalisty

Możesz preferować wsparcie od kogoś, kto pochodzi z tej samej grupy kulturowej czy religijnej co ty. Możesz mieć dostęp do specjalnych organizacji, które są adresowane do poszczególnych potrzeb kobiet z czarnych lub mniejszościowych społeczności poprzez National Domestic Violence Helpline (czytaj powyżej).

Możesz mieć obawy, że pracownicy w lokalnych urzędach, pochodzący z tej samej grupy kulturowej co ty grup, znają twoją rodzinę, co może ułatwić twojemu mężowi lub rodzinie w znalezieniu ciebie. Możesz wybrać usługę adresowaną specjalnie dla kobiet czarnych, Azjatek czy innych kobiet z mniejszości społecznych lub też powszechną usługę.

Niektóre schroniska dostarczą tobie zakwaterowania i wsparcia nawet – z powodu swojego statusu imigracyjnego – nie masz prawa mieszkać na stałe w UK, czy też ubiegać się o zapomogi (czyli nie masz prawa do publicznych pieniędzy). Czytaj w dziale **Sprawy imigracji**, dla uzyskania dalszych informacji.

Zmuszanie do małżeństwa

Jeśli obawiasz się, że ty lub ktoś kogo znasz jest zmuszany do małżeństwa za granicą, organizacja Forced Marriage Unit może pomóc. Dzwoń na: **020 7008 0230, 020 7008 0135** lub **020 7008 8706** albo napisz na email: fmf@fco.gov.uk. Wszystkie rozmowy są poufne i prowadzone przez doświadczony opiekunów społecznych, świadomych wszystkich kulturalnych, społecznych i emocjonalnych spraw związanych z problemem. Więcej informacji znajdziesz na : <http://www.homeoffice.gov.uk/comrace/race/forcedmarriage/>

Problemy imigracyjne

Informacje w tym rozdziale pomogą tobie, jeśli doświadczyłaś przemocy domowej, a twój status imigracyjny jest niepewny.

Jeżeli twój status imigracyjny jest niepewny, wciąż jesteś upoważniona do ochrony przed przemocą domową jak każdy inny. Twój prześladowca także podlega tej sankcji bez względu na swój status imigracyjny.

Czy przyjechałaś do Anglii, aby wyjść za swojego partnera?

Jeśli przyjechałaś do Anglii, aby być ze swoim partnerem lub za niego wyjść, kiedy on już się tu ustatkował, bieżące przepisy imigracyjne nakazują dwu letni okres próbny, podczas którego musisz zastać ze swoim partnerem – zanim będziesz mogła wystąpić z podaniem o nieokreślony pobyt, aby pozostać w Anglii.

Jeśli doświadczasz przemocy domowej, twój prześladowca (oraz/lub jego rodzina), może użyć twojego niepewnego statusu imigracyjnego do dalszego nękania. Być może zabrał twój paszport i inne dokumenty, odmawia ci informacji o twoich prawach oraz izoluje od kontaktów zewnętrznych. Nawet jeśli skończył się twój dwuletni okres próbny, twój status imigracyjny może nie zostać przyznany, gdyż byłaś nieświadoma w stosunku do procedur. Ponadto możesz obawiać się zgłosić przemoc lub opuścić swój dom, aby nie zostać deportowaną.

Jeśli jesteś obiektem kontroli imigracyjnej, nie masz prawa do pieniędzy publicznych, np. nie kwalifikujesz się, aby dostawać zasiłek (tj. dodatek do zarobków -Income Support, zasiłek dla szukających pracy- Jobseeker's Allowance, zasiłek mieszkaniowy- Housing Benefit, zasiłek dla bezdomnych- homelessness assistance, zasiłek na dziecko -Child Benefit, zasiłek dla niepełnosprawnych- disability allowances lub Working Families Tax Credit. Dlatego najpewniej będziesz polegać na mężu, partnerze lub rodzinie i będziesz jeszcze bardziej od nic zależna. Czytaj niżej, **Jeśli nie masz prawa do publicznych pieniędzy**, dla uzyskania dalszych informacji.

Przemoc domowa a Prawo Imigracyjne

Jeżeli przeżyłaś przemoc domową i podlegasz dwuletniemu okresowi próbnemu, w świetle przepisów imigracyjnych z 2002 roku (Immigration Rules 2002), możesz mieć prawo, aby ubiegać się o nieokreślony pobyt w UK. Musisz spełnić wszystkie poniższe wymagania;

- dostałaś możliwość pobytu na czas określony, gdy twój mąż lub partner się tu ustatkował;
- nadal obowiązuje cię dwuletni okres próbny;
- doświadczyłaś przemocy podczas okresu próbnego;
- nie mieszkasz już ze swoim partnerem (tym kto cię utrzymuje); oraz
- stało się tak z powodu przemocy domowej.

Musisz także mieć wyraźne oznaki przemocy domowej, podparte jedną z poniższych form dowodu:

- zakaz molestowania lub inny nakaz ochronny;
- wina twojego partnera udowodniona przed sądem;;
- szczegółowy opis działania policji w tej sprawie.

Jeśli żadne z powyższych nie jest dostępne, potrzebne będą **dwa lub więcej** z poniższych dokumentów;

- list z organizacji d/s przemocy domowej potwierdzający twoje doświadczenie przemocy;
- raport medyczny od lekarza szpitalnego potwierdzający, że doznałeś urazów na skutek przemocy domowej;
- list od twojego lekarza rodzinnego, który po zbadaniu stwierdził, że obrażenia są wynikiem przemocy domowej;
- obietnica złożona przed sądem przez twojego prześladowcę, że nie będzie się do ciebie zbliżał;
- raport policji potwierdzający ich obecność w twoim domu wywołaną przemocą domową;
- list z opieki społecznej potwierdzający ich zaangażowanie w związku z przemocą domową.

Przedstawienie tych dowodów wraz z podaniem jest odpowiedzialnością twoją lub twojego prawnego reprezentanta. Jeśli chcesz się starać o pobyt w UK w świetle tych zasad, formy podania są dostępne na: www.homeoffice.gov.uk. Jeśli twoje wstępne podanie zostanie odrzucone masz prawo się odwoływać.

Znalezienie prawnego reprezentanta specjalizującego się w sprawach imigracyjnych, może zająć trochę czasu, i w niektórych rejonach, dostęp do nich jest szczególnie trudny. Następnie reprezentant będzie potrzebował czasu na zebranie wszystkich potrzebnych dowodów do wsparcia twojego podania oraz dla Agencji d/s Granic i Imigracji (Border and Immigration Agency), (wcześniej Immigration and Nationality Department) do rozważenia i podjęcia przez nich decyzji. Kiedy twoje podanie zostanie przyjęte (czy to od razu czy też po odwołaniu), nadal nie będziesz miała „prawa do publicznych pieniędzy”. (Czytaj niżej dla uzyskania dalszych informacji i kontaktu z organizacjami d/s przemocy domowej).

Nowe przepisy z 2 kwietnia 2007r. mówią, że większość wnioskodawców starających się o pobyt na czas nieokreślony, musi wykazać się wiedzą z języka angielskiego i “życia w UK”. Jednakże ci, którzy ubiegają się o powyższe w świetle przepisów o Przemocy Domowej, **nie** muszą spełniać tych wymagań. Istnieje nowa forma podania tylko² dla tych, którzy doznali przemocy domowej. W innych przypadkach zasady obowiązują jak powyżej.

Jeśli przekroczyłaś dozwolony czas pobytu w UK, ponieważ nie byłaś świadoma swoich praw, zgodnie z tymi zasadami nadal możesz ubiegać się o to na uzasadnionej podstawie. Twoja aplikacja zostanie rozważona, jeżeli jest złożona nie długo po skończeniu okresu próbnego - ale nie będziesz miała prawa się odwołać.

Jeśli szukasz schronienia lub twój status imigracyjny jest niepewny z innych powodów, wtedy niestety te zasady nie przyniosą ci korzyści.

Szukający schronienia

Jeśli szukasz schronienia lub utrzymujesz się z zasiłku dla szukających schronienia, doświadczasz przemocy domowej i to zgłosisz, fakt ten w żaden sposób nie powinien

² SET (DV)

wpływać na twoje roszczenia. Postaraj się trzymać wszystkie ważne dokumenty (paszport i dokumenty twoje i twoich dzieci) cały czas przy sobie. Jeżeli zostaniesz zakwaterowana jako szukająca schronienia, bezpieczeństwo twoje i twoich dzieci będzie najważniejsze. Jeśli zgłosisz przemoc domową, twój gospodarz powinien się upewnić – za twoim przyzwoleniem – że zostaniecie natychmiast przeniesieni w inne bezpieczne miejsce. National Asylum Support Service (NASS) powinno zapłacić za możliwość alternatywnego zakwaterowania (wliczając w to zakwaterowanie dla uchodźców). Powinnaś też mieć możliwość ubiegać się o awaryjne wsparcie dla podstawowych życiowych potrzeb.

Prawdopodobnie zostanie zaplanowane spotkanie, aby rozważyć twoje przyszłe potrzeby związane z zakwaterowaniem. Ten, kto dostarcza tobie zakwaterowanie powinien zorganizować dla ciebie tłumacza.

Jeśli twój prześladowca złożył wstępny wniosek o schronienie a ty jesteś na jego utrzymaniu, wtedy możesz wystąpić o schronienie niezależnie od niego. Jeśli złożysz osobny wniosek o schronienie, Agencja d/s Granic i Imigracji (Border and Immigration Agency) powinna dodatkowo wziąć pod uwagę ryzyko twój samotnego powrotu do twój kraj jako samotnej kobiety. Możesz na przykład zostać społecznie odrzucona, naznaczona lub stracić swoją pozycję albo środki do życia (a w niektórych kulturach możesz być narażona na „honorowe zabicie”).

Po pomoc, informacje i porady powinnaś kontaktować się z rejestrowanym serwisem porad imigracyjnych (registered immigration advisory service). Podaj im wszystkie szczegóły swojej sprawy, i incydentów znęcania się (z niezależnym dowodem, jeśli to możliwe).

Jeśli masz niepewny status imigracyjny z innych powodów

Jeśli nie masz prawa ubiegać się o wsparcie finansowe w świetle zasad (Domestic Violence Immigration Rule), możesz ubiegać się o nie od władz lokalnych. Możesz także skontaktować się z lokalną organizacją d/s przemocy domowej, w celu uzyskania pomocy i wsparcia (patrz poniżej).

Jeśli nie masz prawa do publicznych pieniędzy

Jeśli nadal jesteś objektem kontroli imigracyjnej, nie masz prawa do większości zapomóg, przynajmniej do czasu, kiedy zostanie podjęta decyzja w sprawie twój pobytu w UK.

Istnieją pewne (drobne) wyjątki od tej reguły. Fundusze są dostępne poprzez Instytucje Wspomagające Ludzi (Supporting People), aby umożliwić kobietom z niepewnym statusem imigracyjnym i tym, które doświadczyły przemocy domowej, dostęp do zapomogi mieszkaniowej (housing related support) w schronisku jak i w tymczasowym zakwaterowaniu lub w społeczności (poprzez „ruchome wsparcie”). Jednakże, pokrywa to tylko koszty podstawowego personelu i nie pokrywa kosztów wynajmu, ani wydatków na życie.

Lokalne władze mają moc, nadaną im w świetle aktu z 1989 (Children Act 1989), upewnić się, że dzieci „w potrzebie” lub “ w znaczącym niebezpieczeństwie” mają zapewniony dach nad głową, pożywienie i opiekę - ale nie wtedy, gdy dostajesz wsparcie ze schroniska.

Lokalne władze także posiadają możliwość - przyznają im na mocy National Assistance Act 1948 – pomagać ofiarom przemocy domowej, a dla tych, którzy są objęci kontrolą imigracyjną – tylko jeśli są szczególnie narażeni lub potrzebują specjalnej troski; i jest to przedmiotem lokalnej dyskrekcji.

Niektóre schroniska zapewnią ci dach nad głową i wsparcie, nawet jeśli nie masz do tego prawa. Będą musieli pokryć koszty ze swoich rezerw, dlatego też przyjmują ograniczoną ilość kobiet w takiej sytuacji.

Aby skontaktować się z tymi organizacjami dzwoń na 24 godz. darmową Linie Pomocy dla Ofiar Przemocy Domowej (Freephone 24 Hour National Domestic Violence Helpline), prowadzoną przy współpracy Women's Aid i Refuge, tel. 0808 2000 247. Ta Linia jest członkiem Language Line i może zorganizować tłumacza oraz skierować cię do organizacji w twojej okolicy, które będą w stanie pomóc.

Women's Aid Federation of England, Registered Charity No. 1054154